

เกรซ วิลามเป็นเด็กหญิงอายุเก้าขวบในฮอลแลนด์ปี 1940 ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 นาซีเยอรมันเพิ่งเริ่มโจมตีฮอลแลนด์

บวม! บวม!

เวลาตีสามของเช้าวันนั้น เมืองกำลังถูกระเบิด เกรซนอนอยู่บนเตียงได้ไม่นาน ทันใดนั้นคุณพ่อก็บอกให้ทุกคนไปอยู่ใต้ที่กำบัง เกรซขุดตออยู่ใต้โต๊ะในครัวกับพ่อ แม่ และฮีเบอร์กับอัลวินน้องชายของเธอ เธอได้ยินเสียงระเบิดดังกึกก้องและกระจกด้านนอกแตก เสียงดังมาก!

“จะเกิดอะไรขึ้นกับเราคะ” เกรซถามพ่อ
พ่อลูบผมเธอ “พ่อไม่รู้หรอก” ท่านตอบ “เราสวด
อ้อนวอนกันเถอะ”
ครอบครัววิลามกอดกันแน่น
“ข้าแต่พระบิดาบนสวรรค์” พ่อสวดอ้อนวอน “ขอทรง
คุ้มครองครอบครัวเราให้ปลอดภัยด้วยเถิด”
ผ่านไปพักหนึ่ง เสียงเจ็บบลง ไม่มีเสียงระเบิดอีก พวก
เขาปลอดภัย!
แม่จับมือเกรซและยิ้มให้เธอ “จำตอนที่เราหนีกันใน
พระวิหารได้ไหม”
เกรซพยักหน้า เมื่อพวกเขาย้ายจากอินโดนีเซียมา

ฮอลแลนด์ พวกเขาแะยู่ทาห์และรับการฝึกใน
พระวิหารซอลท์เลค
“ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระผู้เป็นเจ้าของเราจะดูแล
ครอบครัวเรา” แม่บอก
วันรุ่งขึ้น เกรซได้ยินเสียงไซเรนเตือนภัยขณะเธออยู่
ที่ลานกลางเมือง เธอแหงนมองและเห็นเครื่องบินอยู่
เหนือศีรษะ มีวัตถุสีดำเล็กๆ ตกลงมาจากเครื่อง เธอยืน
จ้องอัปภาคังอยู่ตรงนั้น
ชายคนหนึ่งตะโกนบอกเธอ “วิ่ง! นั่นมันระเบิด!”
เกรซวิ่งกลับบ้าน ใจเต้นตุบตามขณะผ่านเข้าประตู
บ้านอย่างปลอดภัย

ภาพประกอบโดย รัมภา ช่าง

เสียงของ ความสงบ

โดย เมแกน อาร์มคเนซท์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระผู้เป็น
เจ้าจะทรงดูแลครอบครัวเรา”
คุณแม่บอก

ไม่กี่วันต่อมา พวกนาซี—ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล
เยอรมนี—ยึดครองฮอลแลนด์อย่างเป็นทางการ บางครั้ง
พวกเขาจับกุมคนที่เคยเป็นทหารไปเป็นนักโทษ เพราะ
คุณพ่อเคยเป็นทหารในกองทัพเนเธอร์แลนด์ เจ้า
หน้าที่นาซีจึงจับตาคุณพ่ออย่างใกล้ชิด
“แต่นั้นจะไม่เกิดขึ้นกับคุณพ่อ” เกรซคิด “เราเป็น
สมาชิกศาสนจักร และคุณพ่อเป็นผู้นำในฝ่ายประธาน
คณะเผยแผ่ พระผู้เป็นเจ้าของเราจะคุ้มครองเรา”
หลังจากการทิ้งระเบิด ครอบครัววิลามต้องออกจาก
เมือง วันหนึ่งที่โรงเรียนใหม่ เกรซได้ยินนักเรียนคนอื่น
กระซิบกัน
“วันนี้มีคนถูกจับไปเป็นนักโทษ!”
“พวกเขาจะกลับมาไหม”
เกรซกลัวมาก พ่อจะเป็นอะไรหรือเปล่า เธอวิ่งกลับ
บ้านเต็มฝีเท้า ตอนเธอวิ่งพรวดเข้าประตู เธอเห็นคุณ
แม่ในห้อง
“จริงหรือคะ” เกรซถาม “คุณพ่อไปแล้ว”
คุณแม่ไม่พูดอะไร แต่เกรซรู้จากแววตาเศร้าๆ ของ
คุณแม่ว่าคุณพ่อถูกจับตัวไป ท่านเป็นนักโทษสงคราม
เกรซฟังผนัง เธอกลัวเกินกว่าจะร้องไห้
“ตอนนี้เราจะทำอย่างไรดี” เธอคิด
ทันใดนั้น เกรซได้ยินเสียงหนึ่งพูดว่า “หนูจะได้พบ
คุณพ่ออีก” เสียงนั้นเจ็บบและชัดเจน เกรซรู้ว่านั่นคือ
เสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เสียงนั้นทำให้เธอรู้สึกดี
ขึ้นบ้าง
เธอไม่รู้แน่ชัดว่าเกิดอะไรขึ้น แต่เธอรู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์จะทรงดูแลเธอกับครอบครัว
โปรดติดตามตอนต่อไป... ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา